

AD ROMANOS

quo speratis. Et quod etiam ab ipso condemnaretur eo quod ipse est constitutus a deo iudex viutorum & mortuorum: ut dicitur Act. 10. Ipse etiam est immunitus a peccato. 1. Corinth. 2. Qui peccatum non fecit, & ideo idoneus videtur ad accusandum & condemnandum, secundum illud Ioan. 8. Qui sine peccato est velutrum, primus in illa lapide mittat. Et ideo dicit C H R I S T V S I E S V S, quasi diceret, Nunquid C H R I S T V S I E S V S accusat aduersus electos dei, vel etiam eos condemnabit? Et ostendit quod non, quia etiam ipse secundum humanitatem suam magna beneficia satis confert sicut & secundum suam diuinitatem. Et ponit quatuor humanitatis ipsius beneficia. Primum quidem morte cui dicit, Qui i mortuis est, scilicet pro nostra salute. 1. Petri. 3. C H R I S T V S semel pro peccatis nostris mortuus est. Secundum resurrectionem per quam si nos vivificat, & nunc vita spiritualis, & tandem vita corporalis.

Si Christ⁹ Vnde subdit, Qui & resurrexit, vt supra. 4. Resurrexit nō resurrexit propter iustificationem nostram. Adit autem, immo, xix, non quia potius est nunc commemorandus ex virtute resurrectionis quam ex infirmitate passionis. 2. Corinth. v. t. Nam si crucifixus est ex infirmitate nostra, vivit ex virtute dei. Tertiū ipsam patris confessionem cum dicit, (Qui est a dextris dei,) id est, in qualitate dei patris secundum naturam diuinam, & in posterioribus bonis eius secundum naturam humana. Et hoc etiam est ad gloriam nostram, quia vt dicitur Eph. 2. Confidete nos fecit in carcerebus in C H R I S T O I E S V. In quantum enim nō membra eius sumus, nos in ipso deo patri cōfederemus. Apoc. 3. Qui vicerit dabo ei federe mecum in throno meo, sicut ego vici & sedi cū patre meo in throno eius. Quartū interpellationem meam cū dicit, (Qui etiam interpellat pro nobis,) quasi ad vocatos non sit existens. 1. Ioannis. 2. Aduocatum habemus apud patrem I E S U M C H R I S T U M. Ad officium aduocati pertinet, non quod accuset vel condemnaret, sed magis accusatorem repellat, & condemnationē impedit.

Dicitur autē pro nobis interpellare dupliciter. Vno mo-

Christ⁹ dici do pro nobis orando, secundum illud Ioannis. 17. Non tur pro nobis rogo tantum scilicet apostolis, sed his qui creditis interpellari tui sunt per verbum eorum in me. Nunc autem eius lare duplicit interpellationem pro nobis est plurimi ipsius de nostra laute. 1. Ioannis. 17. Volo vt vbi sum ego & illi sint meū. Alto modo interpellare pro nobis humanitatem pro nobis assumptam, & mysteria in ea celebrata confectui patremo representando. Hebr. 6. Introiuit in ipsum cæsum, vt appareat nunc vultui dei pro nobis.

CDeinde cū dicit, (Quis ergo nos separabit &c.) interficit conclusionem ex dicitur. Et quia hac conclusio quasi incredibilis videtur in expertis, proponit eam per modū quæstionis, vnde tria facta. Primum ponit quæstionē. Secundū ostendit necessitatem questionis proposita, ibi, (Sicut scriptum est &c.) Tertiū ponit solutionem, ibi, (In his omnibus &c.) Poteſt autem hac quæſtio ex premissis duplī ratione concludi. Primum quidem sic. Tot beneficia sunt nobis diuinis collata, & tam efficacia vt nullus contra eam possit. Omnia autem praedicta beneficia ad hoc tendunt ut nos sumus in charitate radicati & fundati, vt dicitur Eph. 3. Quis ergo nos separabit à charitate C H R I S T I, quia scilicet C H R I S T V M diligimus & proximum, secundum quod ipse praecepit Ioan. 13. Mandatum nouum de vobis &c. Alio modo sic. Dicitur est quod magna beneficia deus sanctis suis conferit, ex quorum cōfideratione a deo charitas C H R I S T I in cordibus nostris feruet quod nihil eam extinguere potest. Cantico. vlt. Aque multa non potuerunt extinguere charitatem. Proponit autē mala per quorum passionem aliquis credi posset vt charitate C H R I S T I deseretur. Et primum ponit ea quæ pertinet ad vitam. Secundū id quod pertinet ad mortem. Circa

verō ea quæ in vita imminent sustinenda, primum ponit mala præſentia, secundū futura. Circa præſentia verō primum ponit ea quæ pertinent ad tolerantiam malorum. Secundū ea quæ pertinent ad defectum honorū. Mala autem perpetua cōſiderari possunt dupliciter. Vno modo secundum quod sunt in patiente, qui dupliciter ab eis affligitur, scilicet exterius secundum corpus. Et ad hoc pertinet tribulatio. Dicitur enim, à tribulis quātus herze pungitiva tribulatio. Gene. 3. Spinis & tribus germinabunt tibi. Vnde aliquis tribulari dicitur cum exterius pungitur. Nec tamen propter hoc iusti vincitur. Pſal. Multa tribulationes iuforum, & de his omnibus liberabit eos dominus. Affligitur etiam homo ab eis per interiorē anxietatem cordis duri. I. aliquis nō videt quo diuertat, vel quomodo euadat. Et quantum ad hoc subdit, An angustia? Danie. 13. Angustie mali sunt vndique & quid eligam ignoro. Alio modo huiusmodi mala cōſiderari possunt secundum quod sunt in a gente. Et quantum ad hoc subdit, An perieſtio? Quāuis enim persecutio ad hoc proprie pertinet videatur quād aliquis alium persecutus effugando, secundum illud Matth. 10. Si vos persecuti fuerint in una ciuitate, fugite in aliam, tamen communiter persecutio actio poteſt pro infiſtione cuiuslibet nocimenti. Pſalm. Multi persequuntur me qui tribulant me. Deinde ponit mala quæ pertinent ad subractionem honorū quæ sunt necessariae vita, scilicet cibis & vestimenta, secundum illud Matth. 10. Si vos persecuti fuerint in una ciuitate, fugite in aliam, tamen communiter persecutio actio poteſt pro infiſtione cuiuslibet nocimenti. Pſalm. Multi persequuntur me qui tribulant me. Deinde ponit mala quæ pertinent ad subractionem honorū quæ sunt necessariae vita, scilicet cibis & vestimenta, secundum illud. 1. Thimo. 6. Habentes alimenta & quibus tegamus his contenti sumus. Ad subractionem autem cibū pertinet famēs, vnde subdit, An famēs? Ad subractionem autē vestitus pertinet nuditas, vnde subdit, An nuditas? 1. Corinthio. 4. Vnde in hanc horam eius sumus & sumimus, & nudi sumus. Quādam ad mala futura subdit, An periculum, scilicet imminentia in futurū. 2. Corinth. 12. Periculis fluminū, periculis latronum. Quantum autem ad mortem subdit, An gladiis, Herborum, &c. In occiſione gladij mortui sunt.

CDeinde cū dicit, (Sicut scriptum est &c.) ostendit huius quæſtionis necessitatem per hoc quod dicit quod sanctis ista imminebant patientia, propter C H R I S T V M & charitatem. Et inducit verba psalmi quāsi in persona martyrum proposita. In quibus primum ponit causam passionis. Martyrem enim non facit poena, sed causa, vt dicit August. Vnde dicit propter te. Matth. 10. Qui perdidierit animam suam, id est, vitam, propter me, inueniet eam. 1. Pet. 4. Nemo velutrum patiatur vitam aut homikida. Si autem vt Christianus, non erubescat. Patitur etiam propter C H R I S T V M, non solū qui patitur propter fidem C H R I S T I, sed etiam qui patitur pro quoconq; iustitiae opere pro amore C H R I S T I. Matth. 5. Beati qui perlecurionem patiuntur propter iustitiam. Secundū ponit grauitatem passionis cū dicit, Mortificamur, i. morti tradimur. Hēſter. 7. Traditi sumus ego & populus meus vt conteramus & iuguleremus, & peremus. Tertiū cōtinuitatem perlecurionis, cū dicit, (Tota die,) id est per totum tempus vite. 2. Cor. 4. Semper nos qui viuitus in mortem tradimir propter I E S U M. Quartū promptitudinē persequentiū ad occidendum cū dicit, (Eſtūmus sumus vt oues occiſio[nis,) id est deputatae vt occiduntur in macello, que cum studio occiduntur. Ita & sancti, ppofitū & cū studio occidebantur. Io. 16. Venit hora vt omnis qui interficiens arbitretur obsequium le praefatō deo. Zach. 11. Paſce pecora occiſionis quæ qui possederit occidebant.

CDeinde cū dicit, (Sed in his omnibus,) solvit quæſtionem. Et primum proponit solutionē, dicens, (Sed in his oīibus,) scilicet malis quæ supra posuit superamus, dū scilicet circa omnia illibatam charitatem feruamus. Sapientia. 10. Certamen forte dedit illi vt vinceret. Et hoc non nostra virtute, sed per auxiliū C H R I S T I. Vnde